І тут, і там вітрила волохаті, —
Суцільний дим од моря до небес,
і тільки іноді прорвуться з плес
далеких сонць проміння кострубаті,

і зірвуть млу, де піняться прибої,
та крутять хвилі виром карусель,
а десь летить сп'янілий корабель
між двох морів, — і під, і над тобою...

...І знову, знову... Сторогатим чортом
охрестить все похмурий капітан
і вдарить в дим, одчайно, мов таран,
сирени тон над портом.

ЖИВУ, ПРАЦЮЮ. Вірші. Харків, ДВУ, 1927.